

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 22C/71/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117219206
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Skubáková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2117219206.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Katarínou Skubákovou v právnej veci sporu žalobcu: H.. Ľ. L., X. XX.X.XXXX, L. R. XX, V., t. č. R. XX, V., proti žalovanému: O. Z., X. XX.X.XXXX, L. XXX XX R. XXX, zastúpený: JUDr. Vladimírom Janákom, advokátom, Lermontovova 9, Bratislava, o ochranu vlastníckeho práva, t a k t o

rozhodol:

- I. Žaloba sa z a m i e t a.
- II. Žalovaný má voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 17.8.2017 domáhal ochrany svojho vlastníckeho práva, keď žiadal, aby súd určil, že žalovaný nemá právo užívať byt so zariadením a navštevovať osoby v byte č. X, nachádzajúceho sa na X. podlaží bytového domu súp. Č.. XXXX postaveného na pozemku parc. Č.. XXXX/XX zastavané plochy a nádvoria na R. N. Y. Č.. XX Y. V., zapísaný na Z. Č.. XXXX S. Ú. V., katastrálny odbor, pre okres V., obec V., katastrálne územie V. (ďalej aj "predmetný byt"), bez súhlasu žalobcu, počas bezpodielového spoluvlastníctva žalobcu k tomuto bytu.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že žalobca s bývalou manželkou sú bezpodielovými spoluvlastníkmi štvorizbového bytu č. X s príslušenstvom, nachádzajúceho sa na X. podlaží bytového domu súp. Č.. XXXX postaveného na pozemku parc. Č.. XXXX/XX X. R. N. Y. Č.. XX Y. V., zapísaný na Z. Č.. XXXX S. Ú. V., katastrálnym odborom, pre okres V., obec V., katastrálne územie V. a tiež nadštandardného zariadenia nachádzajúceho sa v byte. Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 10C/136/2014 zo dňa 10.5.2017 bol žalobca vylúčený z užívania predmetného bytu, tento rozsudok zatiaľ nie je právoplatný, nakoľko sa žalobca proti nemu odvolal. V uvedenom konaní bolo nariadené neodkladné opatrenie, na základe ktorého má žalobca zákaz vstupu do tohto bytu. Predmetný byt aj so zariadením užíva bývalá manželka s tromi maloletými deťmi a s priateľom - žalovaným bez súhlasu bezpodielového spoluvlastníka - žalobcu. Úhrady za byt platil žalobca do 31.12.2016 výhradne sám. Mesačné zálohové platby za byt má bývalá manželka žalobcu zohľadnené vo všetkých rozsudkoch o výživnom - na maloleté deti do rozvodu, po rozvode a tiež vo výživnom na manželku. Žalobca žiadal bývalú manželku, aby hradila mesačné zálohové platby za byt, keďže ho užíva s priateľom, táto to však ignorovala. Žalobca bývalej manželke oznámil, listom zo dňa 8.3.2017, že nebude ďalej uhrádzať zálohové platby za byt. Bývalá manželka platby za byt neuhrádza. Ku dňu 31.7.2017 je podľa upomienky správcu nedoplatok za plnenia spojené s užívaním bytu 2.075,60 eur.

Podľa žalobcu je konanie bývalej manželky v rozpore s dobrými mravmi a ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Rovnako aj konanie žalovaného. Ktokoľvek keď chce bývať, alebo užívať a opotrebovať majetok, musí si za to platiť. Žalobca je nútený domáhať sa ochrany svojho vlastníctva na súde, preto podal žalobu, aby nebol neustále ukracovaný na svojich právach. Žalovaný trávi v predmetom byte veľa

času, keď z bežných občasných návštev, sú návštevy bytu intenzívnejšie, časovo dlhšie a občas spojené s prespaním v byte a trávením voľného času v byte.

Bývalá manželka si ešte za trvania manželstva začala známosť so žalovaným, žalovaný denne navštevuje v predmetnom byte bývalú manželku a užíva byt, ktorý patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, v dosť značnej miere. V tomto byte je drahé zariadenie, sú tam osobné veci žalobcu, rôzne listiny, fotografie a všetky hnutelné veci, ktoré sú v spoluvlastníctve a doposiaľ neprišlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva. Žalobcu sa dotýka, vadí mu a pokladá za rozporné s dobrými mravmi, aby cudzí chlap užíval a opotreboval jeho vlastníctvo, spával v jeho posteli a podobne. Žalobca uviedol, že žalovaného a bývalú manželku vyzval listom zo dňa 13.10.2016, aby riešili svoj vzťah mimo spoločné bydlisko a majetok bývalých manželov a nevpušťa ho do bytu do konečného vyriešenia všetkých súdnych sporov medzi manželmi, aby sa žalovaný zdržal zásahov do cudzieho vlastníctva - bytu č. 6 so zariadením, neužíval ho, nenavštevoval ho. Na predmetný list nikto z oslovených nereagoval, naopak sa návštevy v byte zintenzívnili.

V byte bývajú 3 maloleté deti, z toho dve maloleté deti žalobcu, o ktoré sa staral do 11 rokov ich veku, pokiaľ ich matka nezmanipulovala. Kvôli účelovému trestnému oznámeniu podanému bývalou manželkou sa narušili vzťahy tak, že žalobca sa zatiaľ podľa neodkladného opatrenia môže sťkať s deťmi iba v prítomnosti tretej osoby. Žalovaný prišiel do cudzieho bytu, k cudzím deťom a má všetky práva, ktoré sú upierané otcovi a vlastníkovi - žalobcovi. Toto pokladá žalobca tiež za rozpor s dobrými mravmi. Tento stav má trvať až do právoplatného skončenia trestnej veci a vysporiadania BSM, ktoré ešte ani nezačalo.

Žalobca sa preto domáha ochrany svojho vlastníckeho práva, do ktorého zasahuje tretia osoba - žalovaný a to tým, že bezplatne užíva a znehodnocuje majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcu a jeho bývalej manželky, a to s poukazom na ustanovenia § 1 ods. 1, § 3 ods. 1, § 4, § 123, § 124, § 126 ods. 1 a § 146 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Spoločne s podaním žaloby podal žalobca návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal žalovanému uložiť povinnosť zdržať sa práva vstupu do predmetného bytu, až do rozhodnutia súdu vo veci samej, ktorý návrh bol zamietnutý uznesením č.k. 22C/71/2017-12 zo dňa 13.9.2017.

3. Podaním doručením tunajšiemu súdu dňa 13.11.2017 sa k žalobe vyjadril žalovaný, ktorý okrem iného uviedol, že žalobu považuje za ďalší pokus žalobcu psychicky týrať jeho bývalú manželku a obmedziť jej spoluvlastnícke práva k nehnuteľnosti. Uviedol, že on byt neužíva a nemá "všetky práva, ktoré sú upierané otcovi a vlastníkovi - žalobcovi". Do bytu príde na návštevu, keď je jeho spoluvlastníčkou pozvaný. Počas ani jednej návštevy si neprezeral žiadne listiny ani fotografie patriace žalobcovi. Nikdy nepoškodil byt ani hnutelné veci v ňom a žiadnym spôsobom nezasahoval do spoluvlastníckeho práva žalobcu. Žalobca v žalobe uviedol, že jeho bývalá manželka neplatí za plnenia spojené s užívaním bytu, avšak ihneď potom ako bolo zmenené meno platiteľa energií, nedoplatky uhradila. Podľa názoru žalovaného sa zo strany žalobcu jedná o zjavné zneužitie práva, ktoré by nemalo požívať právnu ochranu.

4. Podaním doručeným súdu dňa 27.12.2017 sa žalobca vyjadril k vyjadreniu žalovaného a súčasne opätovne žiadal o nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému v zmysle žaloby zo dňa 17.8.2017, ktorý návrh bol zamietnutý uznesením č.k. 22C/71/2017-32 zo dňa 24.1.2018. Vo vyjadrení uviedol, že zásadne odmieta tvrdenie žalovaného, že predmetnou žalobou sa snaží týrať svoju bývalú manželku F. L. a obmedziť jej spoluvlastnícke práva. Dôkazom toho sú mnohé vyjadrenia žalobcu v súdnych konaniach spojených s rozvodom manželstva a úpravou práv a povinností (20P/160/2013), konanie o výživnom na manželku, trestné konanie (34T/30/2017), kde bola bývalá manželka opakovane vyzývaná k rešpektovaniu žiadosti žalobcu, aby svoj vzťah so žalovaným realizovala mimo ich spoločnú nehnuteľnosť nevyporiadanú v konaní BSM. K uvedeným žiadostiam žalobcu sa len posmešne vysmievala, v čom jej žalovaný s nadšením sekundoval a povzbudzoval ju v provokatívnom a konflikt vyvolávajúcom konaní. Žalovaný bol osobne opakovane vyzvaný, aby proti vôli žalobcu neužíval spoločnú nehnuteľnosť, o čom svedčia písomnosti v rámci súčasného súdneho konania. K uvedenej žalobe žalobca pristúpil až po vyčerpaní všetkých jemu známych postupov mimosúdnej dohody o rešpektovaní jeho vôle. K spoločnej nehnuteľnosti má žalobca prirodzený citový vzťah spojený najmä s tým, že v nej žil so spoločnými deťmi od ich narodenia až do ich 10 roku života, a preto sa ho mimoriadne dotýka skutočnosť, že v súčasnosti jeho maloleté deti prichádzajú nevyhnutne do kontaktu v spoločnom byte s osobou žalovaného, obvinenou z páchania rozsiahlej ekonomickej trestnej činnosti (24 Tk/II/2015) v súvislosti s dôvodným podozrením zo zapojenia svojej osoby do karuselových obchodov s krátením daní a uplatnenia nadmerných odpočtov DPH údajne vo výške niekoľko miliónov eur. Uvedeným stavom, keď jeho maloleté deti nemôžu a taktiež nemajú vedomosť o sociálno spoločenskom statuse

žalovaného, môže prichádzať k nevhodnému výchovnému vzoru pre deti do budúcnosti, obzvlášť, keď je všeobecne známe, ako fungovali podvodné schémy, do ktorých boli zapojení aj mnohí nevedomí mladí ľudia za poskytnutie smiešnych benefitov v podobe napr. zapožičaných motorových vozidiel, zaplataenia dovoleníek a iných pseudo pozorností za odvedenú prácu pri realizácii fiktívnych obchodoch. Z uvedených dôvodov má zato, že rozhodnutím súdu o vyhovení žaloby bude zabezpečená spoločenská prospešnosť v širších spoločenských súvislostiach nielen vo vzťahu k ochrane jeho vlastníckeho práva, ale taktiež sekundárne bude čiastočnou prevenciou na obmedzenie styku žalobcových detí s osobou obvinenou z páchania ekonomickej trestnej činnosti, keď sociálno - právna ochrana detí v iných konaniach zlyhala a nebola naplnená, čomu sa bude venovať v svojich ďalších podaniach. Pani L. F., ako mladá 38 ročná invalidná dôchodkyňa s uznaním stupňa invalidity na 45 %, spolu so žalovaným, majú dostatok času a priestoru, aby svoj vzťah realizovali mimo spoločnú nehnuteľnosť, ku ktorej má žalobca prirodzený citový vzťah a zároveň momentálne je životným priestorom spoločných maloletých detí v súčasnom pubertálnom a nadchádzajúcom adolescentnom veku.

5. K vyjadreniu žalobcu sa podaním zo dňa 2.3.2018 vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že žalobca aj po rozvode manželstva svoju bývalú manželku neustále sleduje a chce jej urobiť zo života peklo, z ktorého dôvodu podala na neho ďalšie trestné oznámenie za nebezpečné prenasledovanie. Uviedol, že záujem žalobcu o jeho osobu, keď okrem vyhrážok a neželaných telefonátov, chodí na jeho pojednávania, podáva sťažnosti na orgány činné v trestnom konaní, odôvodňuje obavami o svoje deti, avšak on sám je trestne stíhaný za násilné zločiny, ktoré mal páchať na týchto deťoch. Skutočný dôvod podania žaloby prezradil žalobca vo svojom vyjadrení, kde uviedol, že "rozhodnutím súdu o vyhovení žalobe bude zabezpečená spoločenská prospešnosť v širších spoločenských súvislostiach nielen vo vzťahu k ochrane jeho vlastníckeho práva, ale taktiež sekundárne bude čiastočnou prevenciou na obmedzenie styku žalobcových detí s osobou obvinenou z páchania ekonomickej trestnej činnosti, keď sociálno - právna ochrana detí v iných konaniach zlyhala a nebola naplnená", z čoho jednoznančne vyplýva, že dôvodom podania žaloby nie je ochrana vlastníckeho práva žalobcu, ale "obmedzenie styku" maloletých detí s ním (žalovaným), a tým aj s jeho bývalou manželkou. Uveeňým vyjadrením žalobca potvrdil, že žaloba je ďalším pokusom týrať psychicky svoju bývalú manželku, čomu má poslúžiť aj toto konanie, kde žalobca požaduje jej výsluch, s ktorým žalovaný nesúhlasí. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť.

6. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 8.6.2018, keď vykonal dokazovanie oboznámením s výpisom z Z. Č.. XXXX J. F. Ú.. V. (čl. 4), výzvou žalovanému zo dňa 13.10.2016 (čl. 7,8), zápisnicou o pojednávaní vo veci 22C/103/2015 zo dňa 13.10.2016 (čl. 9,10) a výsluchom žalovaného. Súd sa oboznámil tiež s oznámením o ukončení uhrádzania platieb spojených s užívaním spoločných nehnuteľností zo dňa 8.3.2017 (čl. 5) a upomienkou Bytového družstva zo dňa 9.8.2017 (čl. 6), ktoré listiny boli žalovanému doručené a neboli spochybnené.

7. Žalovaný pri výsluchu účastníka na pojednávaní uviedol, na otázku žalobcu, čo ho vedie v jeho veku k nerešpektovaniu vôle žalobcu v súvislosti s tým, že si neželá, aby vstupoval a užíval nehnuteľnosť, ktorá je v žalobcovom spoluvlastníctve, že nehnuteľnosť v podstate neužíva, príde na návštevu a odíde, nič tam nevykonáva, nič nebráni, nespáva tam. Súd na námietku právneho zástupcu žalovaného nepripustil otázku žalobcu, či je žalovaný v súčasnosti obžalovaný z páchania trestnej činnosti, pričom by malo ísť o trestnú činnosť ekonomickeú a daňovú, nakoľko táto otázka nemala relevanciu pre rozhodnutie vo veci, keď nesúvisí s ochranou vlastníckeho práva žalobcu.

8. Žalobca právom záverečnej reči uviedol, že žalovaný dlhodobo od februára roku 2016 nerešpektuje jeho vôľu, ktorá mu bola viackrát verbálne adresovaná, v súvislosti s tým, že si výslovne neželá, aby vstupoval do spoločného bytu na R. N. XX a užíval ho vrátane jeho zariadenia. Uvedený nárok si uplatňuje ako spoluvlastník nehnuteľnosti zaradenej do bezpodielového vlastníctva s bývalou manželkou, a ktorý doposiaľ nebol vyporiadaný v konaní o BSM. Uvedeným konaním žalovaný dlhodobo porušuje jeho základné ústavné práva na ochranu súkromného vlastníctva, zabezpečenia súkromia jeho osoby a taktiež súkromia jeho maloletých detí. V uvedenom byte žijú deti žalobcu, ktoré uvedeným spôsobom nevyhnutne prichádzajú do kontaktu s osobou podľa žalobcových vedomostí obžalovanou spáchania ekonomickej a daňovej trestnej činnosti, ktoré o uvedenom sociálnoprávnom statuse žalovaného nemajú vedomosť. Uvedeným stavom sú porušované nielen jeho základné ústavné práva, v súvislosti s ochranou vlastníckych práv, ale taktiež prichádza k ohrozovaniu formovania morálno-etických hodnôt jeho maloletých detí, výchovným vzorom človeka, ktorý údajne svojou činnosťou bol zapojený do podvodných karuselových obchodov, skrátením daní, a ktorých súčasťou ako je všeobecne

známe boli aj mnohí mladí ľudia, ktorí za odmenu v podobne dovoleníek, zapožičaných áut vykonávali podvodné činnosti a stávali sa z nich biele kone. Vyhovením žalobe bude naplnené ústavné právo na ochranu vlastníckych práv a sekundárne bude zabezpečená v nemenej významnej miere aj sociálno-právna ochrana maloletých detí pred výchovným vzorom údajného daňového podvodníka.

9. Žalovaný právom záverečnej reči uviedol, že žalobca v svojej záverečnej reči sám potvrdil, že táto žaloba je iba zástupná, chce si uplatňovať svoje vlastnícke práva k deťom, ktorých ochranu v súčasnej dobe zabezpečuje súdom stanovený kolízny opatrovník, ktorý nevidel žiaden dôvod na ochranu maloletých detí pred žalovaným. Žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na tejto žalobe a jej cieľom bol útok na psychiku bývalej manželky, kde v tomto smere na ňu podával trestné oznámenie, tým sa nepochválil, lebo by musel oznámiť súdu aj výsledok šetrenia tohto trestného oznámenia. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol žalobu v plnom rozsahu zamietnuť a žalovanému priznať trovy konania.

10. Súd nevykonal dokazovanie žalobcom navrhovaným výsluchom bývalej manželky žalobcu F. L., postupujúc v súlade so zásadou hospodárnosti konania a zbytočného nezaťažovania iných osôb, nakoľko má za to, že vykonanie tohto dôkazu nemohlo ovplyvniť právne posúdenie veci, keď skutočnosť, že žalovaný navštevuje predmetný byt so súhlasom bývalej manželky žalobcu nebola v konaní sporná, a teda navrhované dokazovanie by bolo vzhľadom na skutkový stav a podstatu žaloby nadbytočným a neúčelným.

11. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 144 Občianskeho zákonníka (ďalej aj "OZ"), veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhradzujú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním.

Podľa § 146 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dôjde medzi manželmi k nezhode o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva, rozhodne na návrh niektorého z nich súd.

Podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku (ďalej "CSP"), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

12. Preukázanie toho, že žalobca má naliehavý právny záujem na žalovanom určení je základným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby a existenciu naliehavého právneho záujmu skúma súd skôr, než preskúma žalobu po vecnej stránke. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Cdo 28/2009, zo dňa 26. mája 2010 "Podľa výkladu podávaného ustálenou súdnou praxou je naliehavý právny záujem daný najmä tam, kde by bez požadovaného určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo by sa jeho postavenie stalo neistým. Žaloba preto spravidla nemôže byť opodstatnená tam, kde možno žalovať na splnenie povinnosti podľa § 80 písm.b/ Občianskeho súdneho poriadku. Určovacia žaloba podľa § 80 písm.c/ Občianskeho súdneho poriadku skôr preventívneho charakteru a má miesto jednak tam, kde jej pomocou možno eliminovať stav ohrozenia práva či neistoty v právnom vzťahu a k zodpovedajúcej náprave nemožno dospieť inak, a jednak v prípadoch, v ktorých určovacia žaloba účinnejšie než iné právne prostriedky vystihuje obsah a povahu príslušného právneho vzťahu a jej prostredníctvom možno dosiahnuť úpravy, tvoriace určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia budúcich sporov účastníkov. Tieto funkcie korešpondujú s podmienkou naliehavého právneho záujmu. Ak nemožno v konkrétnom prípade očakávať, že ich určovacia žaloba bude plniť, nebude ani právny záujem na takomto určení."

13. Medzi stranami nebolo v konaní sporné, že žalobca je spoločne s jeho bývalou manželkou bezpodielovým spoluvlastníkom predmetného bytu, čo taktiež vyplýva z Z. Č.. XXXX J. F.. Ú.. V. (čl. 4), taktiež nebolo sporné, že žalovaný sa pravidelne so súhlasom bývalej manželky žalobcu zdržiava v predmetnom byte, kde navštevuje bývalú manželku žalobcu. Žalobca sa v konaní domáhal ochrany svojho vlastníckeho práva, s tým, že žiadal určiť, že žalovaný nemá právo užívať predmetný byt so zariadením bez jeho súhlasu a navštevovať osoby v ňom. Ochrany svojho vlastníckeho práva sa žalobca domáhal v zmysle § 1 ods. 1, § 4, § 124 a § 126 ods. 1 a § 146 ods. 1 OZ. Je síce pravdou, že žalobca má vecné práva k predmetnému bytu (v podobe práv bezpodielového spoluvlastníka),

avšak pre veci patriace do BSM (v danom prípade byt ako i hnutelné veci v byte) aj po rozvode manželstva až do vyporiadania BSM platí režim ustanovenia § 144 Občianskeho zákonníka, teda veci v bezpodielovom spoluvlastníctve majú právo užívať obaja manželia spoločne; spoločne majú uhrádzať aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním. V prípade, že dôjde medzi manželmi k nezhode o právach a povinnostiach vyplývajúcich z BSM, rozhodne súd podľa ustanovenia § 146 Občianskeho zákonníka na návrh niektorého z nich. Otázka, či tretia osoba, v tomto prípade žalovaný, je oprávnený užívať byt a jeho zariadenie patriace do BSM, je práve otázkou, na ktorej sa majú bezpodieloví spoluvlastníci dohodnúť, ak sa nezhodnú, na návrh niektorého z nich rozhodne o sporných právach alebo povinnostiach súd. Ak žalovaný užíva predmetný byt so súhlasom jeho bezpodielovej spoluvlastníčky, neporušuje tým žiadne ustanovenie právneho poriadku Slovenskej republiky, a nie je možné mu z dôvodu rozporov medzi spoluvlastníkmi ohľadne užívania spoločnej veci ukladať žiadne povinnosti ani obmedzenia, a teda na danú situáciu nie je možné aplikovať ani žalobcom uvádzané ustanovenie § 126 ods. 1 OZ. V danom prípade je tak celkom nedôvodná žaloba žalobcu proti žalovanému, ktorou sa žalobca proti nemu domáha určenia, že žalovaný nemá právo užívať byt so zariadením a navštevovať osoby v byte bez súhlasu žalobcu počas trvania BSM, nakoľko na takomto určení žalobca nemá naliehavý právny záujem (§ 137 písm. c) Civilného sporového poriadku), pretože v danom prípade, ak sa žalobca s bývalou manželkou nedohodol na tom, či byt a jeho zariadenie môže užívať aj tretia osoba (žalovaný), bolo namieste podať žalobu proti bývalej manželke podľa § 146 ods. 1 Občianskeho zákonníka, aby súd rozhodol o nezhode manželov, či byt a jeho zariadenie môže užívať táto tretia osoba. Zvolená určovacia žaloba žalobcu tak nie je vhodným a účinným prostriedkom ochrany jeho práv, keď na ochranu jeho práva slúži iný typ žaloby. Žalovaný súčasne nemôže byť pasívne vecne legitimovaným v konaní, kde sa rieši nezhoda manželov o užívaní spoločnej veci.

V prípade, ak žalobca preukáže, že došlo k nadmernému opotrebeniu bytu, alebo vecí v byte počas jeho užívania výlučne bývalou manželkou, predmetné skutočnosti možno zohľadniť pri vyporiadaní BSM, kde za takéto nadmerné opotrebenie možno poskytnúť náhradu. Pokiaľ ide o skutočnosť, že platby za byt nie sú bývalou manželkou riadne hradené, pričom ona umožňuje užívať byt žalovanému, nie je to rovnako dôvod pre zákaz užívania daného bytu, nakoľko ide o majetkové súvislosti spoluvlastníckeho vzťahu medzi bývalými manželmi, ktoré sa však nijako netýkajú žalovaného.

V časti požadovaného určenia, že žalovaný nemá právo navštevovať osoby v byte č. X na R. N. Č.. XX Y. V. je žaloba žalobcu celkom nedôvodná, pretože ide o zásah do základných ľudských práv žalovaného ako aj osôb v byte sa nachádzajúcich (žalobca ich navyše ani konkrétne nešpecifikoval) na ich súkromný a rodinný život (čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), nakoľko takýmto spôsobom žalobca nemôže brániť v stretávaní sa jeho bývalej manželky a detí so žalovaným, ktorí majú právo slobodne rozhodovať o tom, s kým, kedy a kde sa budú stretávať.

K argumentu žalobcu, že žalobou chce chrániť i svoje maloleté deti, pričom vyhovením žalobe bude zabezpečená spoločenská prospešnosť v širších súvislostiach nielen vo vzťahu k ochrane jeho vlastníckeho práva, ale taktiež bude prevenciou na obmedzenie styku žalobcových detí s osobou obvinenou z páchania ekonomickej trestnej činnosti, keď sociálno - právna ochrana detí v iných konaniach zlyhala a nebola naplnená, súd uvádza, že ochrana záujmu maloletých detí je predmetom konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti. Ak maloleté deti boli súdom zverené do starostlivosti matky, je matka osobou majúcou právo a zároveň zodpovednosť regulovať (priamo, resp. výchovným vplyvom) to, s kým sa maloleté deti budú či nebudú stýkať. V prípade, ak má žalobca za to, že matka maloletých, ktorej boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti, nezabezpečuje starostlivosť o maloleté deti riadne, prípadne, že v jej starostlivosti sú deti ohrozené, je potrebné vec riešiť riadnym návrhom vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, kde po vykonanom dokazovaní (a preukázaní relevantných skutočností) bude súd môcť posúdiť, čo je a nie je v najlepšom záujme maloletých detí. Ako už bolo uvedené, žalobca nemôže formou určovacej žaloby o neexistenciu práva navštevovať osoby v byte, brániť v stretávaní sa jeho bývalej manželky a detí so žalovaným, ktorí majú právo slobodne rozhodovať o tom, s kým, kedy a kde sa budú stretávať. Z uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu zamietol.

14. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. O nároku na náhradu trov konania vo vzťahu medzi stranami sporu rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaný bol v konaní plne úspešný, nakoľko žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, a priznal mu nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II. rozsudku). O výške náhrady trov konania žalovaného bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP). Odvolanie podané žalovaným by však nebolo právne účinné, nakoľko sa práva podať odvolanie vzdal po vyhlásení rozhodnutia. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 48 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z.).